

stands; det nye Udkast maatte forelægges en lignende Forsamling, om end ikke de samme Personer, og Stillingen vilde være ubehagelig baade for Forsamlingen og Regjeringen. Jeg skal hertil tillade mig at bemærke, at, efter Udvalgets Mening, skulde Forsamlingen ingenlunde vælges paa den samme Maade som den tidligere; jeg maa bringe i Erindring, at den Forsamling, der tidligere var nedsat, var valgt saaledes, at hvert Borgerraad valgte 5 Medlemmer, altsaa et Borgerraad, der bestod af 8 Medlemmer, valgte 5. Det forekommer mig, at dette just ikke er den heldigste Maade at faae en Forsamling bragt istand paa, der skal afgive et tro Billede af Dernes Befolkning og dens Mening. Derfor har Udvalget bragt i Forslag, at Valgene til den Forsamling, der maatte sammenskaldes til et nyt Udkasts Drøftelse, skulde finde Sted paa en anden Maade, omtrent som det i Udkastet er foreslaaet, at Valgene til selve Colonialraadet skulde finde Sted. Forsamlingen vil altsaa blive væsentligt forskjellig fra den forrige, den vil komme til at bestaa af, haaber jeg, væsentligt forskjellige Elementer, som mere kunne siges at være udgaaede af Folket, end Tilfældet har været med den tidligere, hvis Dygtighed jeg forøvrigt slet ikke skal nægte. Naar det endelig er sagt, at der senere, naar først dette Udkast var vedtaget, og Colonialraadet var traadt i Virksomhed, kunde gjøres Forslag til en Omordning af Colonialraadet; saa skulde jeg dog troe, at det var mindre heldigt, naar man giver en ny Lov, at gaae ud fra den Forsætning, at den snart vil afløses af en anden, som reent ophæver den første. Det forekommer mig, at, naar man skal give en Lov, saa gjør man bedst i at give den saaledes, at den kan bestaae for en lang Fremtid, idetmindste efter al Formodning. Naar en ny Lov maatte gives, var det tidligere Arbejde ganske spildt. Skulde dette Udkast udkomme, da vilde jeg rigtignok meget tilraade, hvad ogsaa den ærede Finantsminister antydede, at navnlig Titelen blev forandret, og at den kom til at hedde: „Lov om et Colonialraads Dannelse,“ thi det er jo det, denne Lov væsentligt kom til at angaae. Forfaavidt det er yttret i Motiverne til Regjeringsudkastet, at man har lagt

de engelske og franske Colonialforsatninger til Grund for denne, da maa jeg tillade mig at bemærke, at dette forholder sig ikke ganske saaledes. Jeg skal nu ikke trætte Thinget mere, end jeg allerede har gjort, men jeg forbeholder mig under en følgende Behandling at give en kort Fremstilling af, hvorledes Forholdene ere paa de engelske Der, og at de ere ganske anderledes end det, man her har villet foreslaae. Jeg skal blot tillade mig nogle faa Ord i saa Henseende. I de engelske og franske Colonier har man et legaslativt Raad for enhver særskilt Colonie, for enhver særskilt D; der bestaaer enhver D som en Commune, som et Hele for sig, hvis Anliggender paa ingen Maade kunne sammenblandes med en anden Ds, en anden Communes. Foruden Lovgivningsvæsenet have ogsaa disse Raad en raadgivende Medvirkning i Communens samtlige Anliggender. Det vil heraf sees, at paa de engelske Der har enhver D sit Raad for sig, og dette har man ikke her villet følge; da man har foreslaaet eet Raad for alle 3 Der; det er altsaa noget ganske Afvigende. Under den følgende Behandling skal jeg tillade mig nærmere at gaae ind herpaa, da jeg med den ærede Drdsfører maa være enig i det Uvædselige i, at Sagen gaar til anden Behandling, i Særdeleshed, for at den kan blive drøftet af Thinget i sine Enkeltheder, hvilket vil kunne afgive et brugbart Materiale enten for Regjeringen, eller for den Forsamling, der, saafremt Udvalgets Forslag bliver taget til Følge, vil komme til at sammentræde i Bestindien.

Ordføreren: Da det ingenlunde har været Udvalgets Hensigt enten selv at føre Krig, eller at opmuntre det ærede Thing til at føre Krig med den høitagtede Finantsminister, som har forelagt nærværende Lovudkast, saa vilde jeg ønske, at den høitagtede Finantsministers Formening om, at den Uoverensstemmelse, som hersker imellem hans og Udvalgets Anskuelser, ikke var stor, var rigtig; jeg finder imidlertid, at den er stor, og jeg kan ikke for det ærede Thing fordølge dette. Det har vistnok været den høitagtede Ministers Hensigt, ligesaavel som det har været Udvalgets, at gjøre Forslag til de Forholdsregler, som være de tjenligste; men det er netop det,